

Πολιτική απεξάρτησης πολιτικών προσφύγων από τα επιδόματα - Εφικτή ή όχι;

Η πρόσφατη εξαγγελία του υπουργού Εσωτερικών πολιτικής απεξάρτησης των πολιτικών προσφύγων από τα επιδόματα και ένταξής τους στην αγορά εργασίας είναι αποτέλεσμα της διαπίστωσης ότι η πλειοψηφία των Κύπριων πολιτών είναι άκρως δυσαρεστημένη, ίσως και εξοργισμένη, με τα παχυλά επιδόματα τα οποία παρέχει το

Του δρα
**Παναγιώτη
Θεοδοσίου***

κυπριακό κράτος στους πολιτικούς πρόσφυγες και στους αιτητές πολιτικού ασύλου.

Τα επιδόματα αυτά ξεπερνούν κατά πολύ τους μισθούς πολλών εργαζομένων και τις συντάξεις της συντριπτικής πλειοψηφίας των συνταξιούχων μας.

Είναι πασιφανές σε όλους ότι η κατάσταση αυτή δεν θα βοηθήσει τους υπαίτιους και τα κόμματά τους στις επικείμενες βουλευτικές εκλογές.

Η διαπίστωση ότι τα τελευταία δυο χρόνια ο αριθμός των αλλοδαπών στους οποίους παραχωρήθηκε πολιτικό άσυλο αυξήθηκε από 801 σε 2.682 προβλέπεται ότι θα αναζωπυρώσει τη δυσαρέσκεια του κόσμου (ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον). Το παράδοξο της όλης υπόθεσης είναι ότι την ίδια περίοδο οι αιτήσεις για πολιτικό άσυλο μειώθηκαν περίπου κατά το ήμισυ.

Όμως, τα ποσοστά έγκρισης των αιτούτων πολιτικό άσυλο αυξηθήκαν από 3%

Είναι σημαντικό η κοινωνική πολιτική εντός της κυπριακής επικράτειας να είναι συνετή και να μην αποθαρρύνει ευάλωτες κοινωνικές ομάδες από την αναζήτηση εργασίας

σε 19,5% το 2009 και σε 17,5% το 2010. Οι αριθμοί αυτοί υποδηλώνουν ότι κάτι το σημαντικό έχει αλλάξει. Τονίζω ότι την άμεση ευθύνη για την εφαρμογή της πολιτικής περί πολιτικών προσφύγων φέρει η υπηρεσία Ασύλου του υπουργείου Εσωτερικών.

Για τον κατευνασμό του λαϊκού αισθήματος και την αποφυγή τυχόν ακραίων και μη αποδεκτών συμπεριφορών, ο αρμόδιος υπουργός θα πρέπει να δώσει άμεσες και ικανοποιητικές εξηγήσεις στους συμπολίτες μας για το τι ακριβώς έχει συμβεί.

Όσον αφορά την επιτυχία της εξαγγελθείσας πολιτικής για απεξάρτηση των πολιτικών προσφύγων από τα επιδόματα, θα πρέπει το ύψος των επιδομάτων να είναι πολύ χαμηλότερο από τις αμοιβές τις οποίες θα λάμβαναν στον ιδιωτικό τομέα.

Στην παρούσα φάση, το μέσο μηνιαίο επίδομα το οποίο λαμβάνουν οι αιτητές πολιτικού ασύλου και οι πολιτικοί πρόσφυγες είναι γύρω στα 1.500 ευρώ και τα επιδόματα για πενταμελείς ή μεγαλύτερου μεγέθους οικογένειες ξεπερνούν τα 2.000 ευρώ το μήνα.

Αντίθετα, ο μηνιαίος μισθός πολλών Κύπριων εργαζομένων στον ιδιωτικό και δη-

μόσιο τομέα κυμαίνεται από 800 μέχρι και 1.000 ευρώ. Επίσης, είναι πασιγνωστό ότι πολλοί πολιτικοί πρόσφυγες και αιτητές ασύλου εργάζονται χωρίς να το δηλώνουν, λαμβάνοντας ταυτόχρονα επιδόματα τα οποία δεν δικαιούνται σε περίπτωση εργοδότησης.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, είναι εμφανές ότι η εξαγγελθείσα πολιτική είναι καταδικασμένη να αποτύχει για τον απλό λόγο του ότι οι άνθρωποι, ως οικονομικές οντότητες, είναι σίγουρο ότι θα επιλέξουν τη λύση εκείνη η οποία τους παρέχει το υψηλότερο εισόδημα με το χαμηλότερο δυνατό κόστος, δηλαδή θα επιλέξουν τα επιδόματα από την ένταξή τους στην αγορά εργασίας.

Η αρχή αυτή ισχύει και για πολλές άλλες κοινωνικές παροχές όπου οι πολίτες πρέπει να επιλέξουν μεταξύ επιδομάτων και εργασίας.

Είναι σημαντικό η εξασκούμενη κοινωνική πολιτική εντός της κυπριακής επικράτειας να είναι συνετή και να μην αποθαρρύνει ευάλωτες κοινωνικές ομάδες από την αναζήτηση εργασίας.

* Καθηγητής Χρηματοοικονομικών, Αριστέϊδην υποψήφιος βουλευτής επαρχίας Λεμεσού, ΔΗΚΟ